

Bb 11998

D.

ÜNNEPI BESZÉD

MELYET

II. RÁKÓCZI FERENC HAMVAINAK
ÁTSZÁLLÍTÁSA ALKALMÁVAL

MISKOLCON A VASUTI ÁLLOMÁSON 1906. ÉV
OKTÓBER HÓ 28-ÁN

Dr. TARNAY GYULA
ALISPÁN TARTOTT.

MISKOLCZ,
KLEIN ÉS LUDVIG KÖNYVNYOMDÁJA

1906

W

Bb 11998 H/2k

2

REV 1972

894.511(439.134)-5

92 Rakósi Terenc, II

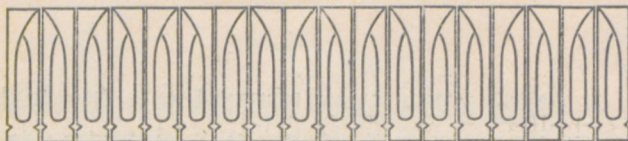
082.2 (439.134) 1906

1984 MAJ 1 1

85877

Olvasótermi használatra

Ha van nemzet széles e világon, melynek története tragikus fordulatokban bővelkedik: az legelső sorban a magyar. Ha van nemzet, mely a vértanuk kiömlő vérével pecsételte meg sorsát: az is a magyar. S ha van nemzet, mely annyi balsors és titáni harc után megszerezte a jogcimet a szabadság, ez isteni szikra az égi jelvény viselésére: ez is csak a magyar. Szomorú végzete ez ennek a sokat szenvedett nemzetnek! De a mi még szomorubb, ez az, hogy még haló poraiban sem mondhatta magáénak azokat, a kiket a magyar néplélek az igaz hazafiság eszményképeiül tisztelt és szeretett.

Rodostó! Így lettél te ott a távol kelet despoticus földjén a magyar szabadság Mekkája.

De még ezen Mekkánk felé vezető ut sem volt előttünk nyílt és szabad. Csak lábujjhegyen, a bánatos kuruc zokogó érzései között lopva közelíthetett ahhoz a nemzeti génusz.

Hála a nemzetünk felett örökös gondviselésnek, fordultak a idők.

Megnyílt a Szent-Benedek templomának
sirboltja s az őrző barátok tolmácsolása
mellett megszólalt annak védő szelleme:
„Hogy állhatnánk ellent annak, amit egy
nemzet lelke óhajt? Mikép tagadhatnók meg
a szülőhazától gyermekét? attól az anyá-
tól, mely immár örömpresve tárta ki előt-
tük kebelét, mely ha eddig zárva volt is,
nem a haza akarta így. Vigyétek, nem tar-
tóztatjuk tovább Magyarország szivét.“

Valóban, ha e szent hamvakra tekintek,
ugy tetszik nekem, mintha volna valami azo-
kon a tizenhetedik és tizennyolcadik század-
ban megtört Magyarország szivéből; mintha
ott látnám a porladó csontokon annak a két
századnak egész történetét.

És, ha most e szent hamvokról a mérhe-
tetlen emberáradatra esik tekintetem, ha nézem
a diadalmenetet, amelyben a magyar sziv és
a lélek szent áhitattal hódol a nagy fejede-
lem és bujdosó társainak hamvai előtt: akkor
a maga egész fenségében látom kibontakozni
a kurucbeli Magyarország félisteneinek apo-
teozisát. Igaz, hogy késői ez a diadalmenet,
de vigasztal a tudat, vigasztal az örök igaz-
ság, hogy Caesárok élve, nemzethősök halva
tartják meg győzedelmi utjokat.

Vármegyém népe! Rákóczi megyéjének
Bercsényi hős huszárjainak ivadékai! Midőn,
ünnepséggel ez apotheozis keretébe illesz-

kedel, ne feledkezzél meg arról, hogy e szent hamvak iránt való hála és kegyelet kérdése téged közelebről érdekel, mert a te szűkebb kis hazád, a nagyfejedelem és bujdosó társainak dicső emlékével a legszorosabban összeforrt; ne feledkezzél meg a történeti jelentőségű pillanatról; ne feledkezzél meg arról, hogy ősapáink nem nézve sem jobbra, sem balra, egyedül keblök sugallatát követve ezen jelszó alatt „**Pro patria et libertate**“ rohantak egy eszményi küzdelemben, — itt az apáink kiomló véréből oly sokszor pirosra festett Sajó-vizének partjáról, Ónodon hangzott el a nagy fejedelemnek felemelő szózata: Küzdelmünk célja az, hogy a magyar status bevétessék az önálló népek törzskönyvébe, mert Isten úgy akarja, hogy e nép ne legyen sem zsarnok, sem szolga, **csak független és szabad.**

Ne feledkezzél meg arról, hogy a Rákóczi-név a magyarnak nem pusztán név, hanem egy eszme, egy nemzeti ideál, a hazaszeretet megtestesülése, amely arról regél, miként kell megtenni, miként kell elszenvedni, miként kell elveszteni mindent, midőn a haza üdve, jóléte és a nemzet létkérdése forog kockán; miként kell megtestesíteni, megvalósítani az ígét: „mindent a hazáért, a hazát semmiért.“

Ebben a lélekemelő tudatban és meggyő-

zódésben bocsássuk hát tovább diadalutju-
kon a szent hamvakat, és az éjjeli szellő halk
susogásában küldjük a nagy fejedeleme-
nek immár örök székvárosába üzenetünk: Hős
kurucok hajléka, Kassa!

Borsod szent ereklyét, nemzeti kincset
továbbit neked; nemzeti kincset, melynél
becesebbet sohasem fogadtak magukba vá-
rosod falai; **Magyarország szívét, lelkét ka-
pod e szent ereklyékben**

Menjettek hát tovább ti nagy szellemek
az apothéozis és a nagy diadalmenet útján
és ha majd örök pihenőre térnek hamvatok,
nyugtassa meg azokat az apothéozisban szer-
zett azon vigasztaló látomás, hogy nem oly
kopár már az élet a hármas bérc alatt és a
négy folyam ölén, mint a minő kopáron itt
hagyátok azt s

Ne féltsétek már a magyar nemzetet,
Nem vész az el,
Ha eddig el nem veszett!!

 REVÍZIÓ
2010 AUG 24

5877-

The first part of the paper
 is devoted to a general
 discussion of the
 problem. It is shown that
 the problem is equivalent
 to a problem in the
 theory of differential
 equations. The second part
 of the paper is devoted
 to a detailed study of
 the problem. It is shown
 that the problem is
 solvable in closed form
 for a certain class of
 functions. The third part
 of the paper is devoted
 to a study of the
 asymptotic behavior of
 the solutions of the
 problem. It is shown
 that the solutions of the
 problem approach a certain
 limit as the independent
 variable approaches

infinity. The fourth part
 of the paper is devoted
 to a study of the
 stability of the solutions
 of the problem. It is
 shown that the solutions
 of the problem are stable
 for a certain class of
 functions. The fifth part
 of the paper is devoted
 to a study of the
 numerical solution of
 the problem. It is shown
 that the numerical
 solution of the problem
 can be obtained by the
 method of finite

differences. The sixth
 part of the paper is
 devoted to a study of
 the error in the
 numerical solution of
 the problem. It is shown
 that the error in the
 numerical solution of
 the problem is of the
 order of the square of
 the step size. The
 seventh part of the
 paper is devoted to a
 study of the
 convergence of the
 numerical solution of
 the problem. It is shown
 that the numerical
 solution of the problem
 converges to the exact
 solution of the problem
 as the step size
 approaches zero. The
 eighth part of the
 paper is devoted to a
 study of the
 stability of the
 numerical solution of
 the problem. It is shown
 that the numerical
 solution of the problem
 is stable for a certain
 class of functions. The
 ninth part of the
 paper is devoted to a
 study of the
 asymptotic behavior of
 the numerical solution
 of the problem. It is
 shown that the numerical
 solution of the problem
 approaches a certain
 limit as the independent
 variable approaches

Handwritten notes at the top of the page, including the number "25" and some illegible text.

Myung... 8.00
P...
L... 11.00

200
200

4000
?

1200
500